

[Jens Thoff]

Jeg mener derfor konkluderende – og her vil jeg igen gerne holde ombudsmanden foran mig – at der er et akut behov for overskuelige regler på området. Nu får vi lejlighed til at gennemgå det nøjere i udvalget, og for mig er det ikke spor afgørende, om reglen om 5-årsforældelsen ændres til 7 eller 10 år, for det er ikke det, det handler om. Jeg hørte, at justitsministeren havde en ganske rigtig pointe, da han sagde, at det kunne da lige passe, at man opfordrede folk til at trække sager i langdrag, men det er heller ikke det, der er meningen med forslaget; meningen er, at det er urimeligt at lade restancer hænge på folk, når man alligevel aldrig får dem inddraget. Og når kommunerne alligevel efter 5 års forløb afskriver i stor udstrækning, så lad os dog meddele skyldneren det, så skyldneren ikke skal have fornemmelsen af, at der hænger en uoverstigelig gældsbyrde på ham ud i al uendelig fremtid. Vi har også gældssaneringsregler, som netop skal sikre i de situationer.

Jeg vil altså godt opfordre til, at vi bruger udvalgsarbejdet til at prøve at samle os om nogle fælles retningslinjer i et forsøg på at skabe en bedre inddrivelseslov, og så ønsker jeg i øvrigt justitsministeren held og lykke med det arbejde, som jeg har forstået at Justitsministeriet allerede er i gang med. Med ombudsmandens ord: Der er behov for overskuelighed for at sikre borgernes retssikkerhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af fradrag i forbindelse med manglende udnyttelse af offentlige børnepasningsordninger.

Af Ole Donner (FP) m.fl.
(Fremsat 19/11 93).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Fremskridtspartiet ønsker at indføre et skattefradrag for børnefamilier, der ikke udnytter de offentlige børnepasningsordninger, og det er efter regeringens opfattelse en særdeles dårlig idé. Der er en tendens til at stoppe løsningsen af ethvert problem ned i skattesystemet, men det skaber tilfældigheder og bureaukrati og gør et i forvejen rigeligt svært skattesystem endnu mere uigennemsigtigt.

Regeringen har taget en række initiativer for at få løst venteliste problemerne. Problemet er helt bestemt reelt nok for de familier, der har børn stående på ventelisterne, men der gøres heldigvis en stor indsats i mange kommuner for at få fjernet ventelisterne. De nye orlovsmuligheder, som træder i kraft fra nytår, vil også bidrage til at tage presset af pasningsproblemet, ikke mindst når der er tale om de helt små børn.

Regeringen lægger altså med sin politik op til at spille på mange forskellige strenge. Forældrene får bedre muligheder for selv at passe deres børn; aftalerne med kommunerne betyder, at kommunerne får økonomisk råderum til en udbygning af pasningsmulighederne, og dagplejerne og de nye, mere utraditionelle pasningsmuligheder leverer også et vigtigt bidrag til at sikre børnene gode pasningsmuligheder og trygge opvækstvilkår. Derimod vil vi stærkt advare imod, at problemet forsøges løst gennem nye skattefradrag.

Læser man Fremskridtspartiets beslutningsforslag igennem, tror jeg, at de fleste vil se det uhensigtsmæssige i hele den indretning, man foreslår. Jeg vil også gerne advare imod det princip, som Fremskridtspartiet her forsøger at knæsette, nemlig at det giver ret til et skattefradrag, hvis man ikke gør brug af offentlige tilbud. Som jeg læser forslaget, vil det bl.a. betyde, at såfremt børnene bliver passet i en såkaldt sort dagpleje, får man også ret til et skattefradrag.